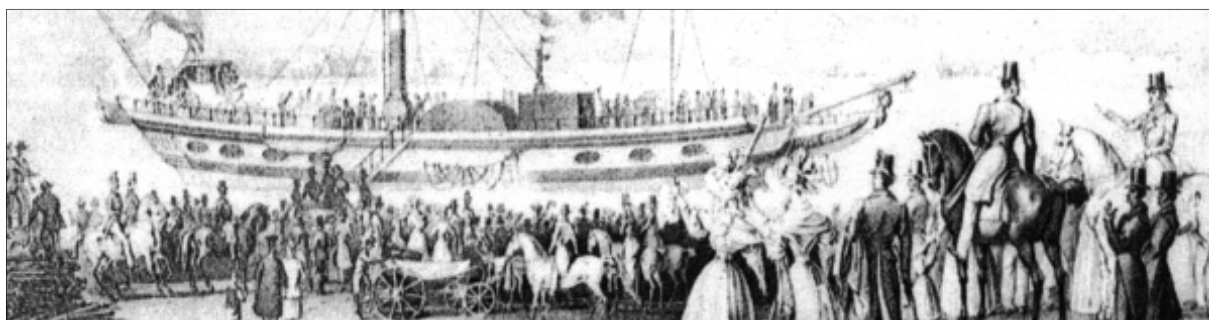
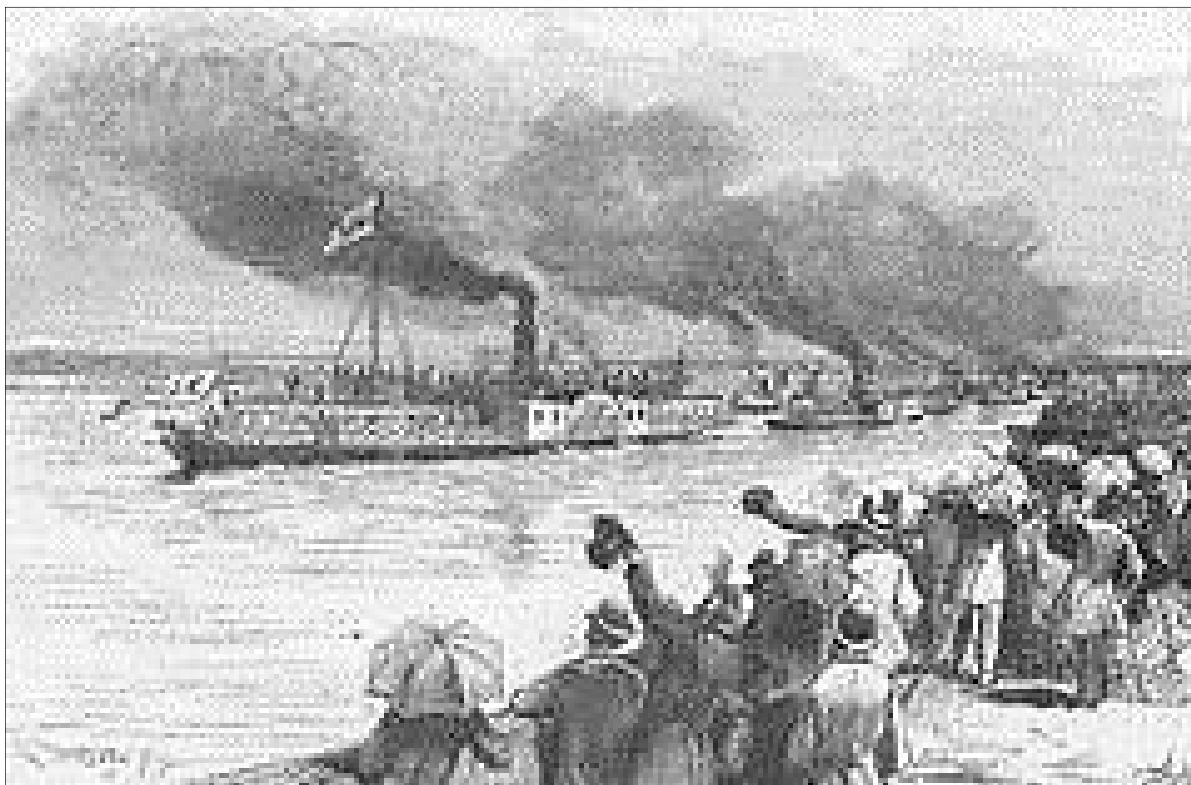

TULCEA, PRIMA NAVĂ DE PASAGERI

Un articol în care încercăm să dezvoltăm subiectul începuturilor navigației pe Dunărea de Jos a navelor de pasageri. Aceasta a început oficial în anul 1834, dar cu perioade lungi de timp în care călătoriile erau suspendate din cauza războaielor sau neînțelegerilor cu Rusia, care primise în administrare canalul Sulina, cu obligația de a-l ține deschis pentru navigație. În principiu, călătoria era împărțită în două segmente: Viena-Galați și Galați-Constantinopol, cu două nave diferite, una pentru fluviu, mai mică și capabilă să treacă peste stâncile de la Porțile de Fier și a doua, mai mare, pentru navigația pe Marea Neagră. S-ar părea că erau însă perioade în care era nevoie de o a treia navă, pentru al treilea segment de navigație, între Porțile de Fier și Galați, în unele perioade, din cauza nivelului scăzut al Dunării, trecerea stâncilor fiind imposibilă, pasagerii trecând pe uscat, pentru a fi reîmbarcați. Cu toate aceste impedimente, navigația de pasageri s-a dezvoltat constant, contribuind la dezvoltarea orașului Tulcea.

Prima navă de pasageri, care a circulat pe Dunăre, via Tulcea, a fost *Franz I (Ferdinand I)*, în anul 1834, aparținând companiei austriece DDSG, înființată în anul 1829 de doi englezi. În scurt timp, compania austriacă, cu nume imposibil de pronunțat: *Donaudampfschiffahrtsgesellschaft*, adică într-o engleză mai pământească: *Danube Steamboat Shipping Company*, primește din partea austrieșilor monopoul transportului de pasageri pe Dunăre, între Viena și Constantinopol (denumirea de Istanbul a primit-o oficial abia în 1930). Călătoria era alcătuită din două părți distincte: Viena-Galați și Galați-Constantinopol, via Tulcea. Prima parte dura 8-10 zile și era efectuată cu nava cu aburi *Argo (Argus)*, a doua parte dura 3 zile, dacă Marea Neagră era liniștită, și se călătorea cu o altă navă cu aburi, capabilă să navigheze și pe Mare, cu numele de *Franz I (Ferdinand I)*.

Traseul navei era Galați-Tulcea-Sulina-Varna-Constantinopol, cu stație la Tulcea, la ducere și oprire pe timp de noapte la drumul de întoarcere de la Constantinopol. Dovadă că Tulcea era un punct important al piroscafului cu pasageri este faptul că în orașul nostru s-a construit frumoasa clădire de mai jos, care era sediul *Donaudampfschiffahrtsgesellschaft*

(DDSG). Imaginea este din anii 1900, clădirea fiind distrusă în timpul bombardamentelor din Primul Război Mondial, când mai mult de jumătate din clădirile Tulcei au fost dărâmate.

În prima fază, am considerat că cel puțin unul din catarge era prevăzut cu velatură, pentru a spori viteza de croazieră atunci când nava prindea un vânt bun, privind însă schița de mai jos, reiese că acestea erau menite doar pentru pavilion.

Timonierul și timmona piroscifului arătau ca în detaliul de mai jos, fapt care ne pune pe gânduri privind siguranța pasagerilor îmbarcație pe navă. Nu există însă nici un document privind eșuarea vreunei nave DDSG. Dar nici impresii scrise, cu laude, la condițiile minunate de călătorie. După cum se poate observa în imaginea de mai sus, călătorii se adăposteau, pe parcursul celor trei zile de călătorie, sub copertina subțire, din pânză, aflată la pupa navei. Acolo unde se simțea cel mai bine și fumul de cărbune provenit din cuptoarele motorului cu aburi.

Imaginile cu nava *Franz I* provin din presa occidentală a anilor 1830-1850. Imaginea clădirii DDSG este o ilustrată editată la începutul secolului al XX-lea.

Ortografia numelor de navă diferă în funcție de sursă: *Franz I* (*Ferdinand I*), *Argo* (*Argus*) etc

Prof. metodist NICOLAE ARITON

Casa Corpului Didactic Tulcea

